”Завещано от Апостола”

Изготвил: Едмонд Жусуфи, 7 клас,

Първо ОУ ”Иван Вазов”, Свиленград, тел.0877076932,

e-mail: ultimatellord13@gmail.com

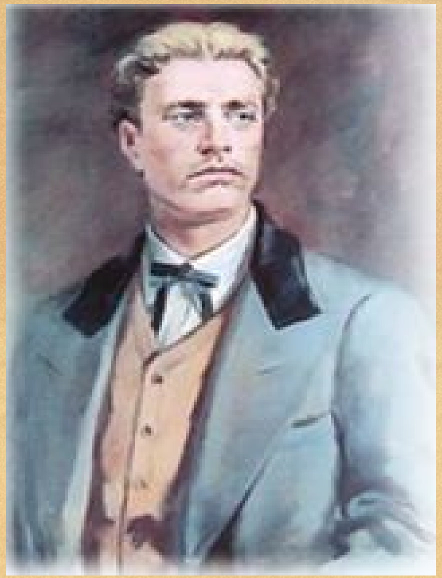

Какво ни завеща Апостолът на българската свобода Васил Левски?

- **Всеки народ ражда своите национални герои. Някои от тях са надскочили и времето, и пространството, в което са живели и са ни оставили идеали и завети, които са непреходни!**
- **За България такъв герой е Левски. Той не ни е оставил завещание или мемоари, но освен дейността му в организиране на революционни комитети, до наши дни са достигнали неговите писма. В тях откриваме програма за бъдещето на българския народ, мечта за свободно отечество, родена в робско време от човек, който не беше роб.**

Левски е човек от народа, надарен с далновидност, мъдрост, скромност и лъвско сърце. Той живее не за себе си, а за родината си. Сам казва: “Аз съм посветил себе си на отечеството си, да му служа до смърт и да работя по народната воля.”
В днешното динамично време заветът да служиш безкористно на народа си е актуален, но много трудно изпълним.

Левски ни завещава идеята за чиста и свята република.
В света през 19.век се раждат постулатите на Френската революция
за свобода, братство и равенство. Той препоръчва създаване на народно
управление с равноправни “народности”, както той самият ги нарича, “които
падат под един общ закон”. Законността, за която говори Левски, е сърцевината
кратична общност и спънка пред всяка тирания и власт над другиго. И продължа
и- “ще се наредят хора, избрани по съгласието на по-голямата част от народа”.В т
прозрение виждаме съвременното Народно събрание.

Левски ни завещава мечтата си да бъдем “равни с другите европейски народи” .

Той пише в тефтерчето си:

“Нашето драгоценно Отечество ще се нуждае от достойни хора,които да го водят по пътя на

енствие

равни н

”

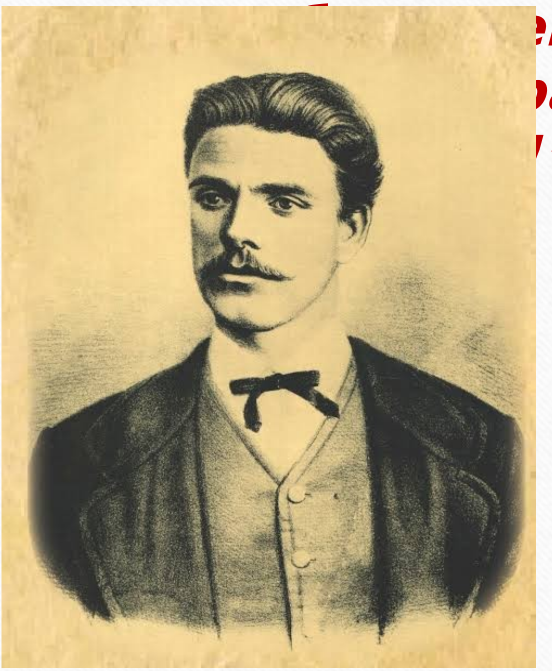

През превратностите на историята българският народ с
за завета на Левски:” И ние сме хора и искаме да живеем човешки:
ободни в земята си, там гдето живее българинът- в Мизия, Тракия и

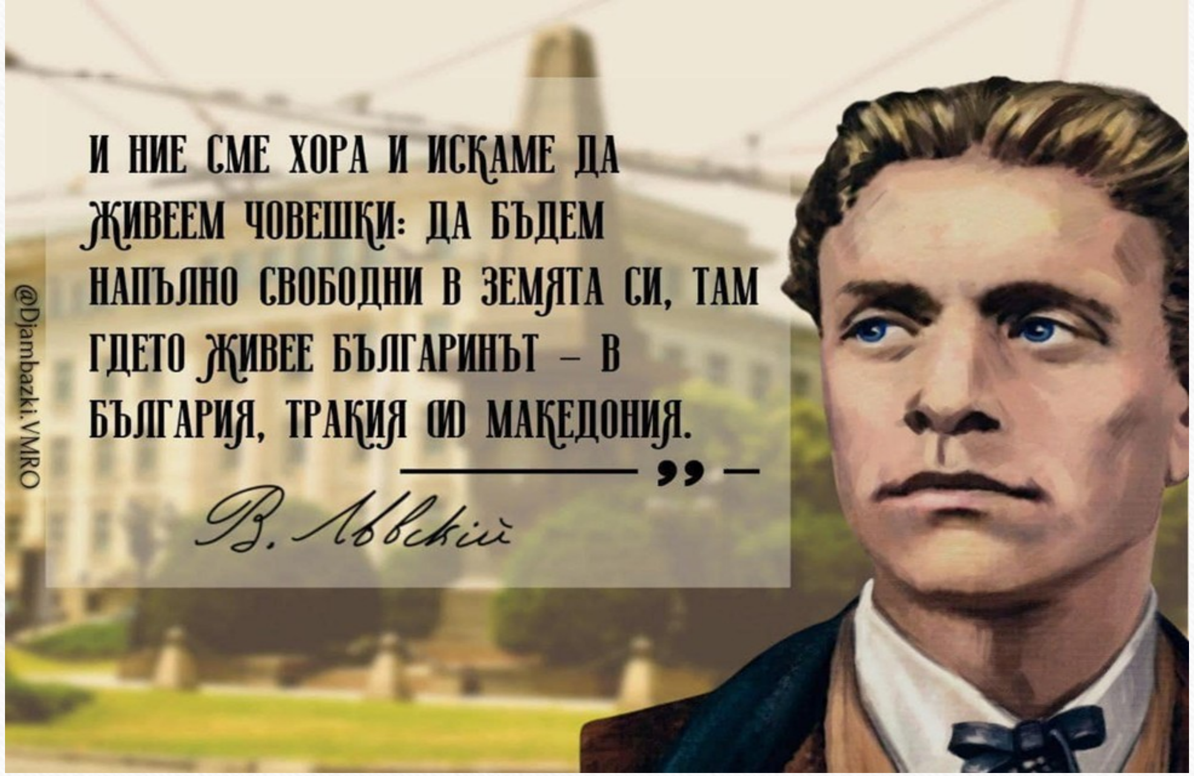

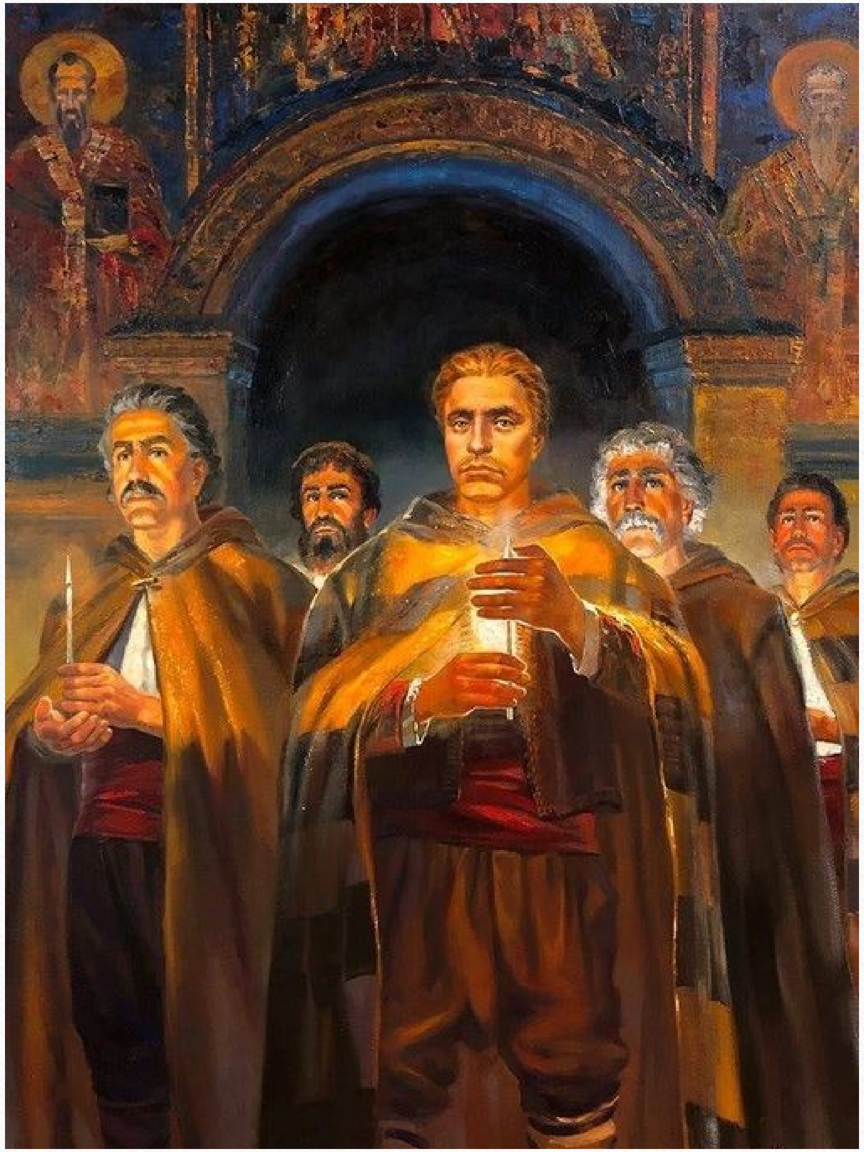

Левски ни учи да не делим хората по народност и религия, а да сме толерантни. В писмо до Любен Каравелов от 25.07.1872 г. той пише:
"Целта ни в Българско е братство с всекиго, без да гледаме на вяра и народност. Ръката си подаваме всекиму, който желае да пролива кръв с нас заедно за живот и свобода човешка."

Левски ни учи да бъдем инициативни, сериозни и отговорни. Той казва мъдрите

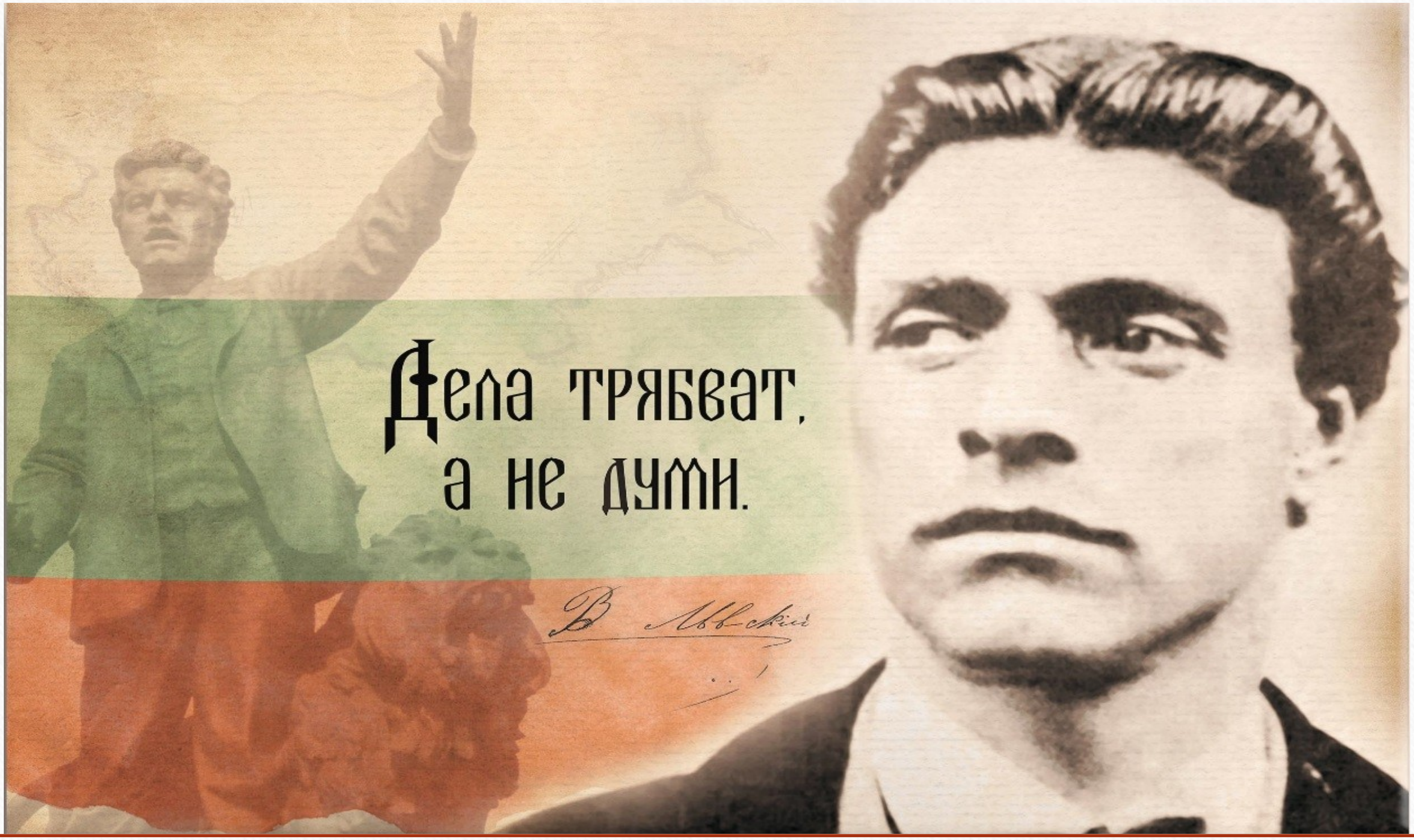

В писмо до Иван Кършовски от 20.06.1871 г. Левски казва: “За отечеството работим- кажи ти моите и аз твоите кривици, па да се поправим...”

Всъщност това е пример за работа

_в_

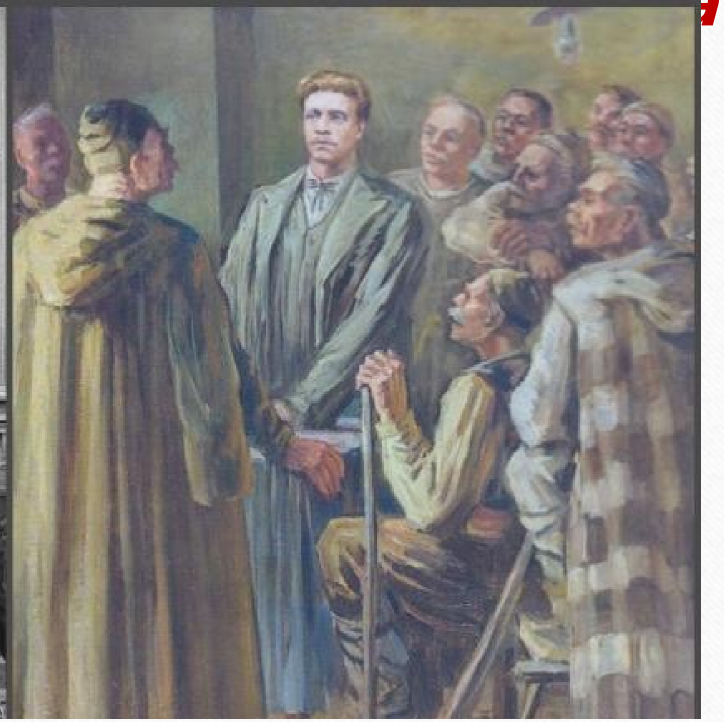

На сградата на българското Народно събрание пише: “Съединението прави

Ако искаме да успеем, ще трябва да ценим умните хора около нас.

В писмо до Любен Каравелов от 25.08.1872 г. Левски пише: “Всичките неразбории, зависти, укори, които произлизат, повече от глупостта, са причина за разделянето на един народ на част ***ва***
нищ
подп

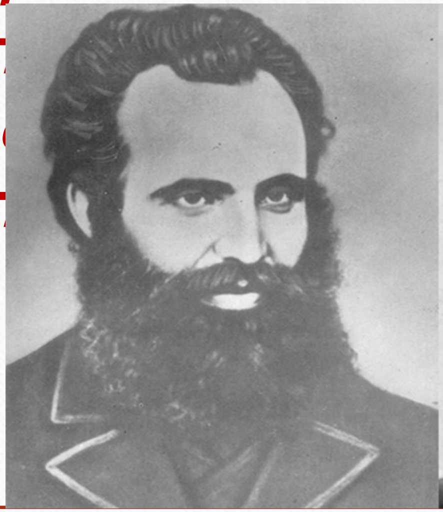

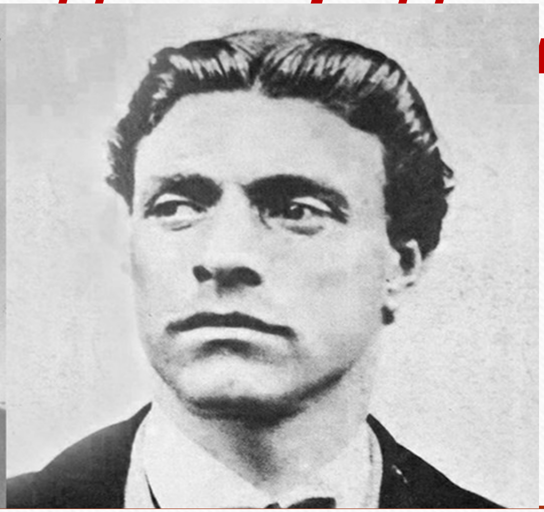

За Левски законът е над всеки и всичко. За него злоупотреба със закона е немислима:

"Ако някой от служещите, като председателя и др., поиска да злоупотреби със служебната [си] власт, за пръв път ще се лиши от служба; [ако] повтори - ще се извади съвсем, като по-напред се подпише за грешката си и я поднесе писмено на комитета. Ако и така не изпълни - ще се накаже със смърт.

Из "Нареда [проектоустава] на работниците за освобождение на българския народ", наказателен закон.

Дяконът Левски ни показва, че няма по-свещено дело от служенето в полза на народа:

“Ако служенето н
народа е грях, то
искам прошка и о

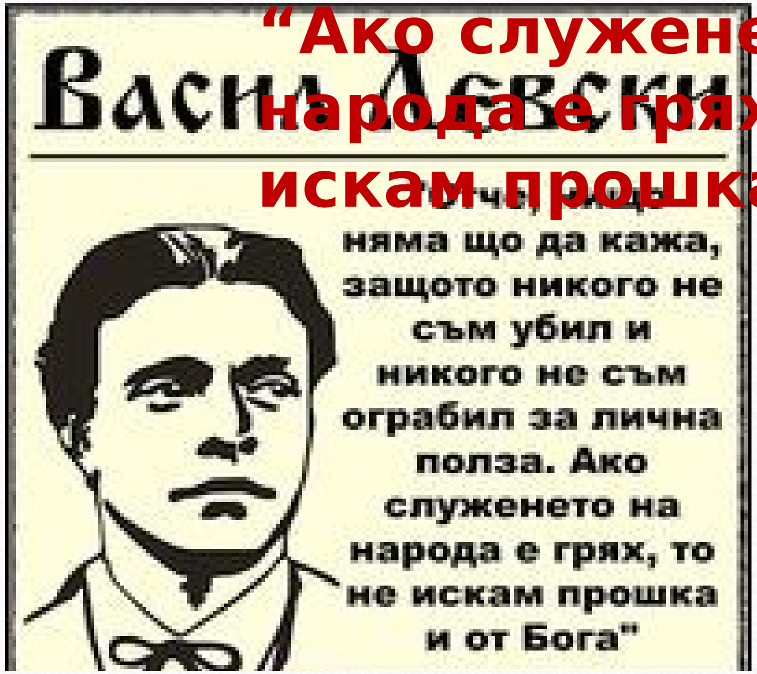

Левски е пример за саможертва и безкористна служба на отечеството: “Ако спечеля, печеля за цял народ- ако загу

Заслужи ли си своя син,
Българийо!
Получи ли си свойта свобо
Ти тази ли си ,,святата
република?!
За нея ли се бори Левски
умря!

Достойни ли сме ние, бъл
на Дякона потомците сега
Заветите превърнахме ли
истина,
за справедливост, равенст
свобода?

Ах, колко имаме пак нужда,
на Левски да се възроди духа,

Героят с човешки лик, обагрил битието си със себеотрицание и саможертва, чийто въжделения достигат границите на една бъдеща по-съвършена епоха. За Дякона не можем да говорим в минало време, т като заветите му, надхвърлят тленноста Героичен е целият му живот. Обикновен възвисен, незабеле гъщ.

Поклон!

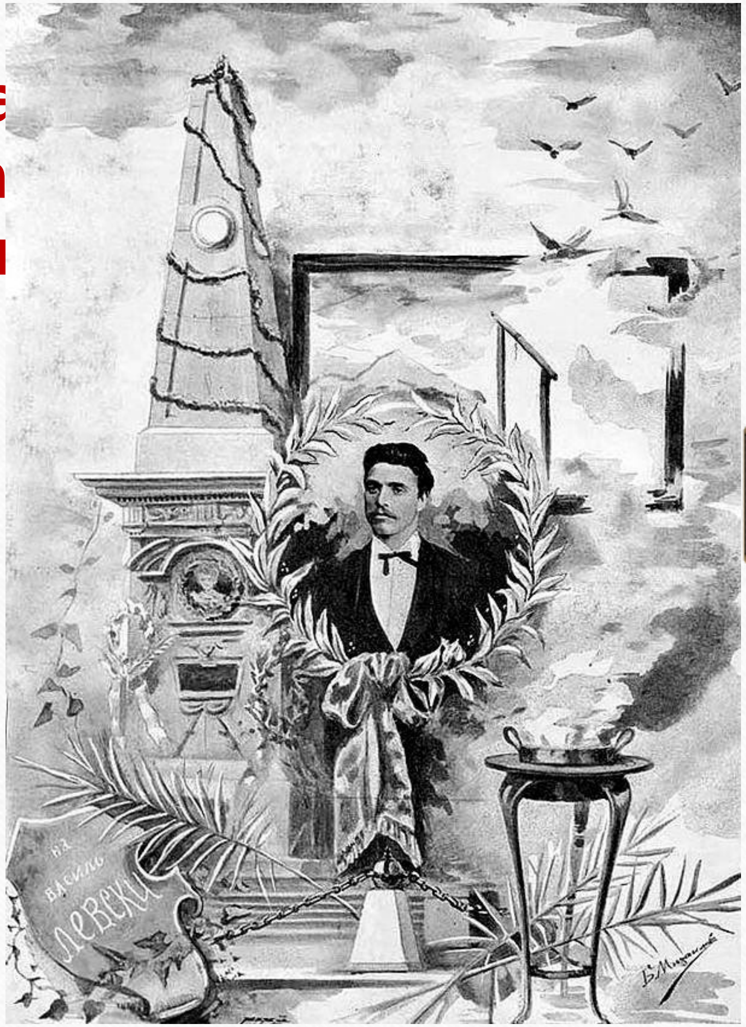

Източници: